

heden af Taksterne. Taksterne er for saa vidt lige midlertidige, enten de skal ændres i denne Samling eller i næste Samling. Det er altsaa mit Synspunkt, at det vilde være heldigere, at man gennemførte Lovforslaget paa et Tidspunkt, hvor dog en saa væsentlig Del af Lovforslaget, som Taksterne er, skal vedblive at bestaa over et længere Tidsrum. Men jeg tror ogsaa, at de vil vedblive at bestaa, og derfor tror jeg, at vi i Udvalget hellere maa gaa ind paa den Betragtning, at vi enes om helt at se bort fra denne Revisionsbestemmelse.

Jeg takker for Oplysningen om Erhvervene. Det har været et alsidigt Møde, det indrømmer jeg den højtærede Minister, saaledes som det ogsaa burde være. Det er vist derimod noget længe siden, det Møde har fundet Sted, men det er jo noget andet. Jeg indrømmer, at det har været et alsidigt Møde.

Den højtærede Minister talte om de 50 g og sagde, at hvis vi gik højere op end 50 g, blev der ikke nogen Gradation. Men der er dog et Spring fra 50 til 250 g. Men for Resten er jeg af den Mening, at vi hellere skulde se at komme helt bort fra denne Gradation.

Med Hensyn til Lokalportoen vil jeg vedblivende fastholde, at det var bedst, at vi fik en ganske ensartet Porto. Der er en Betragtning, jeg vil fremhæve i denne Forbindelse, hvor der tales om kulturelle Fremskridt, og det er den, at i Virkeligheden skal man gennem denne Takst betale for alle de Goder, som man har paa Brevportoens Omraade. Naar der f. Eks. i et bylignende Landdistrikt bliver Omdeling flere Gange om Dagen, kan dette siges at være en Fordel alene for Beboerne, men dette er en ganske overfladisk og ganske forkert Betragtning, det er en Fordel for os alle, at der bliver hyppigere Omdeling i et saadant Distrikt. Naar de store Handelsfolk sidder i København og skriver Breve til deres Kunder ud over Landet, er det absolut en Fordel for disse store Handelsfolk, at der er mange Omdelinger i de enkelte Distrikter, thi desto hurtigere kan deres Breve komme Kunderne i Hænde. Alle disse Goder, vi her faar, er ikke saaledes at fordele, som man ofte er tilbøjelig til at gøre det, idet man siger: Nu faar de det og det paa den Egn og det og det paa den Egn. I Virkeligheden ofrer man, for at vi alle kan faa nogle større Goder, selv om det maaske i Øjeblikket maatte mærkes mest paa den Egn, som faar en Omdeling mere. Derfor siger jeg ogsaa, at disse ensartede Goder, vi faar, bevirker yderligere,

at det bliver tiltalende at faa ensartede Priser paa Brevportoens Omraade.

Jeg vil understrege den højtærede Ministers Bemærkning om, at Postgiro er foreslaaet indført ved Anordning, for at det hele skulde gaa lidt hurtigere. Jeg synes, det var i høj Grad glædeligt, om der kunde komme et hurtigere Tempo over hele Arbejdet ogsaa omkring i Udvalgene, ja, over hele Rigsdagsarbejdet. Her har Ministeriet ogsaa i høj Grad sin Skyld. Det nytter ikke, at den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men det skal vi i øvrigt slet ikke diskutere, thi det bliver vi aldrig enige om. Jeg mener, at Ministeriet i høj Grad har Skylden for, at det i mange Henseender gaar saa langsomt med Rigsdagsarbejdet, men det skal vi altsaa ikke skændes om; derimod skulde vi se at blive enige om at sætte Tempoet op. Det er en almindelig Coutume, at Udvalget sætter sig ind i en Anordning, som ledsager et Lovforslag, har Ministerkonference derom og udtaler sin Mening derom overfor Ministeren, og saaledes vil det ogsaa gaa i dette Tilfælde. Derfor ser jeg ikke, at der vil være synderlig Forskel paa, om man gaar den Vej, Ministeren her er gaaet ved at vedføje Lovforslaget et Udkast til en Anordning, eller den Vej at lade Forslaget komme frem som et særligt Lovforslag.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det ærede 8de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Til Støtte for den Betragtning, som det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) har fremsat, at det er bedre at ordne Posttjenestemændenes Lønninger forsvarligt som Lønninger end at tildele dem en Del af deres Lønninger som Gebyrer eller Rabatbeløb ved Salg af Frimærker, vil jeg gerne fremhæve, at man ved Loven om Styrelsen af Postvæsenet i § 16, 2det Stykke, paa Grund af organisatoriske Forhold saa sig nødsaget til at tilkende en hel Række Postembedsmænd, som *ikke* sælger Frimærker eller sætter Lak paa Pakker, og som altsaa ikke faar Gebyrer derfor, et Beløb om Aaret, *fordi de ikke oppebærer saadanne Gebyrer*; det var nemlig nødvendigt for at udjævne den Forskel i Lønning, som ellers vilde opstaa mellem dem og de Postembedsmænd, som faar saadanne Rabatbeløb, og som opkræver saadanne Gebyrer. Jeg havde den Gang den Ære at være Ordfører i Folketinget for dette Lovforslag, som foruden i et Postudvalg havde været